

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.6. Discubuit Discubuit Dominus, qui sumit illud expreßè, quod nobis est proficuum: non sic nos, illud quod ipsius cedit obsequio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

5.6. Discubuit Discubuit Dominus, qui sumit illud expresse, quod nobis est proficuum: non sic nos, illud quod ipsius cedit obsequio.

Is B Ardus ille hæreticus Iovinianus, vt totus effusus in fercula & delicias, opinatus est quod illud ita data opera discumbere, quod ait Euangelista, significet Dominum ad mensam recubuisse vt gulosè, delectabiliter, & sensualiter vesceretur, quasi gula tantum & palato deserviens, illis comparandus quibus ait Ieremias: Esisti esisti sicut vitulus super herbam. Et Apost. Iudas Thadæus. Hi sunt in epulis suis macula, conuiuantes sine timore sermone castos.

I. Tanta hæreticus ille præsumpsit credere blasphemiam ingluuie ductus & propterea gustu sensualitatis: etenim ad simile quid sepe ducitur, qui sensualitatis sæpius indulget ingluuie. Quod autem Euangelista verbo illo discubuit significauit, hoc esse credimus quod Christus mensa assederit & ex professo discubuerit, atque ea forma quæ magis congrua erat, & apta beneficio peccatoris. Discubuit, ostendens quod ex industria expectaret illam, quam admittitur esse, eiusque obsequia quibus eum deliniret, in suorum indulgentiam peccatorum.

II. Notauit D. Gregor. quoties in SS. litteris aliquis situs seu corporis figura designatur, non credendum hoc vacare mysterio, & multo minus quando loquendo de Deo describit illum sedentem: quia illa forma loquendi vult indicare, quod ex professo atque data opera resideat, aliquod opus effecturus. Ideo dicitur quod legem promulgaturus Euangelicam sederit: cum sedisset in antiquo tabernaculo, in quo lex vetus erat, se posuit super alas Cherubim: quia inde aliquando auolaret, lex vero Euangelica semper esset duratura Sedit Christus in monte dans legem, quæ in æternum erat duratura. Hinc declarat D. Chrysost. illud Euangelistæ Lucæ quod Apostoli in cenaculo sederunt: aduentum Spiritus S. expectantes. Ibi erant sedentes. q.d. ita ex professo & firmiter ibi sederant eo animo, vt inde non recederent, donec accepissent Spiritum sanctum nec enim aliud animo voluebant nec curabant aliud. Ideo similiter dicitur quod Spiritus S. Sedit supra singulos eorum: quia se illis ita firmiter infundebat & permanenter operando in eis & per eos, ita ex industria & proposito, ac si nihil aliud haberet agendum, nullique alteri

teci prospiciendum.

Moram facit Diuus Simplicianus Episcop. in eo quod S. pagina testatur de Dauid: cum enim illi Propheta Nathan ex Dei nomine magnifica, præcella, & eximia iurasset promissa, gratias illi pro eis acturus, sic de eo scribitur: Sedit Dauid coram Domino: nam coram arca reledit in qua diuina latebat maiestas. Quis forte dixerit mores hoc sapere inturbanos sedere coram Deo, in cuius præsentia nobilissimi Cherubini & sublimissimi Seraphini adsunt erecti timore perculli: & quis non dicat iuste posse Deum de parua hac conuertere reuerentia, sicut quosdam accusauit immoneros qui Deum accedentes eum eo locuturi, reledunt. Venarunt seniores, &c. & sederunt coram me. Dubium hoc proposuit hic sanctissimus Episcopus Diuo Augulino cui ille respondet. Ne credideris omnino, sic irreuerentiam, paruumque respectum in regio Propheta damnandum; etenim probè nouerat quo cultu, & corporis compositione se diuine deberet offerre maiestati: sed quod ea formula loquendi, quod sederit coram Domino non tam situm denotet corporis, quam animæ illius dispositionem: etenim ex industria & animo constanti non leuiter, neque pertransienter reledit Deo gratias soluturus: tanta namque beneficia tamque firma, gratias requirunt & magnas & constantes. Ob eandem rationem Deus vt supremus medicus, daturus animæ salutare Recipe, hoc illi præleribit: Descende, sede in puluere: nam consideratio quod terra sis & puluis, si hanc serio receperis, remedium erit tibi saluberrimum & efficacissimum.

Hoc supposito dum dicitur quod Christus ingressus domum Pharisei discubuit, indicatur tibi quod ex animo & data opera reledit, non vt comederet, sed ad opus principale quod ibidem erat operaturus, remedium nempe paraturus vt erat operaturus: non enim leuiter & pertransientem, ea quæ salutis nostræ erant curabat, sed constanter, & serio velut opus cui principaliter animum metemque intendebat. Quam diuerso modo Deus nostram curat salutem, nostræ prospicit utilitati, & suam nobis misericordiam cõmunicat, quare nos ea quæ illius spectant obsequi, & nostræ requirunt obligationes. Sedit ipse nobis beneficia collaturus, sedet ipse nostrum operaturus remedium. Sic per Prophetam Michæam nobis promittitur. Sedit confians, & emundans argentum, & purgabit filios Leui. Nō tali animo aut industria residet aurifaber vt argentum à scoria puiffcet, & vas conflet formosum, gratum

00002

Hom. 2. in Exech.

Sedere quid significet in SS. litteris.

Hom. 1. in Symbol. Apost. Tom. 5. Act. 2. 3.

L. 2. 99. ad Simplician. 99. 4.

Isa. 61. 7.

16. 3.

Mich. 3. 3.

Ierem. 18.
 IV.
 Probatur
 ex simili-
 tudine
 figuli.

gratum & elaboratum, sicut Deus eo residet ani-
 mo, ut animam ream emundet, & gratis sui do-
 nisque expoliat formosissimam. Hoc indicavit
 quando declaraturus vati suo Ieremæ, qualiter
 nobiscum ageret ei præcepit, ut in domum des-
 cenderet figuli, & attento oculo menteque sedu-
 la quid ageret, ipse perpenderet. Descendit Pro-
 pheta & figulum reperit rotæ insidentem lutum
 manibus arripientem, cui totum suum impende-
 bat studium, & in illud oculos suos dirigebat pe-
 des, manus, digitos laborando, formando, & repa-
 rando, attendit illum Propheta, & ecce ad eum
 sic Dominus. Viden' o' Propheta, quo studio ego
 in efformando homine laboro? quidquid enim
 habeo, curro & cogito, ad eum videtur selummo-
 do tendere, eumque complecti: nec à vero aber-
 ramus: si namque cælos creavit, & motu mouet
 continuo, ut nec puncto quidem à motu desi-
 stant: si stellis & sideribus expoluit: si cælestia
 illis inseruit luminaria maiora & minora: si ter-
 ram fundavit, & plantas, herbas, fontemque in ea
 produxit: si disposuit illis quid agerent, & suis
 angelis ministeria: si Apostolos, elegit, designavit
 discipulos, instituit Sacramenta, si descendit de
 cælis, si carnem assumpsit humanam, si vixit in
 mundo, si passus, si mortuus est in illo, hæc omnia
 in nostrum tendunt beneficium, nostraque in-
 tendit ipse saluationi.

Ho. 1. cit.
 ac symbo.

Perpendit D. Chrysost. quod D. Marcus decla-
 raturus quàm firmiter Christus Dominus noster
 ad dexteram sit Patris in cælo, quo ascendit, sic
 ait: *Sedet à dextris Dei.* Et hoc ipsum confitemur,
 quando in symbolo idem dicimus: est enim per-
 petua continua & sublimissima eius gloria, nec
 punctum admittat contemptus, dedecoris, aut
 intermissionis. Illo ergo eodem verbo voluit
 Dominus à Propheta declarari quàm sincerè &
 feruenter nostram intendat salutem, nobisque
 suæ communicet dona misericordiae. *Sedet bit con-*
fians & emundans argentum: ut non videatur ea
 diligentius curare, quæ propriam spectant glo-
 riam, quàm id, quod in nostrum commodum
 bonumque sedulus operatur. Porro nos quàm
 leuiter & perfunctorie ea quæ eius spectant ob-
 sequimur exequimur? Quàm illa postremo cura-
 mus loco postquam mundo nostrisque lucis
 perfecte satis fecimus? Missam audimus ita cele-
 niter, ut si Sacerdos vel parum hæreat, nobis sit
 molestum. Confessionem instituis ut festinatam
 ut prius peccata dixeris, quàm ea deploraueris.
 Sacre Sinaxis sumptio adeo propeta, ut adhuc
 retinens species sacramentales in ore, ad fabulas
 & conuertas yauaque diuerticula: & nunquam

V.
 Nos no-
 stra ne-
 gotia se-
 dulo, Dei
 vero ne-
 ligenter
 agimus.

Dei negocia peragis, nisi prius tua perfeceris.
 Hæc igitur ratio dicitur, ob quam Saluator no-
 ster ingressus domum Pharisæi resederit & dis-
 cubuerit: quia data opera se collocat: ut in rota
 potentia suæ & misericordiae, lutum assumat mu-
 lieris peccatricis, ut illam elaboret & effingat vas
 adeo pretiosum, ut de ea canat Ecclesia.

In vas translata gloria.
De vase consumpta. ut postea videbimus.

S. 7. Ecce mulier. Non uale Euangelista, ut
 oculos in fercula conijciamus, quibus Phari-
 sam Domino seruis, sed in illa, qua peccatrix
 adfert Christo placitura.

EX prædictis inferitur magna Euangelistæ sapientia quàm primum enim nobis retulit
 Christum acceptasse conuiuium, ingressum
 in domum Pharisæi & resedisse ad prandiu: nos
 togar ut oculos reflectamus in aduenientem mu-
 lierem peccatricem. *Et ecce mulier.* Nec apicem
 hic prætereamus: etenim minimus eorum maxi-
 ma comprehendit mysteria. Enucleamus duas il-
 las litteras coniunctionis. Et ascendit Dominus, tu
 verò oculos conuerte ad mulierem. Quid hoc
 est Euangelista sanctissime? Dixisti nobis à Pha-
 risæo sæpius Christum importunè fuisse ad con-
 uiuum inuitatum, quodque tandem Christus con-
 uiuum acceptauerit, eoque animo ædes illius ac-
 cesserit & ad mensam coniuua resederit. Numquid
 ratio suaderet, nobis ipse proponeres quænam
 fuerint fercula, qui nam missus ad mensam illam
 expositus? Nam procul dubio cum homo potens &
 opulentus tanto desiderio optasset & procurasset
 ut Dominus in illa recumberet, exquisita esse de-
 buerunt fercula & opipara. Nobis au ergo locum
 non tribues ut oculis nostris totam hæc percurre-
 ramus mensam, ornatum eius attendentes & dis-
 positionem? An nobis non insinuabis quoniam
 fuerint conuiuæ nam nobis indicasti plures ad-
 fuisse (qui simul discubebant) quodque personæ
 fuerint ceteris honoratiores? Quàm primum Sal-
 uator noster recubuit ilico nos adiuones ut illo
 reflectamus oculos, quo venit mulier peccatrix:
Et ecce mulier.

II.
 Nouerat Euangelista (sic credit Diuus Petrus
 Chrysolog.) intentionem Saluatoris acceptantis
 Quam in-
 conuiuium: eam scilicet non fuisse ut dapibus se tentio ne
 sarcinaret delicatioribus quibus mensa Pharisæi Christus
 redundabat, sed illis se recrearet quas mulier ad men-
 peccatrix illi esset in cordis sui disco prolatura. iam ve-
 Hoc nerit.